

ment declarar: "en l'assumpte Mas i Oliver-Val-Vilardell, es fa molt difícil dictar un fall, encara que és veritat que solament el primer presenta documents comprovatoris del que diu i els altres solament paraules".

Amb tota lleial amistat, amb el màxim respec-

te i amb el mateix afecte que per vós sentien els meus enyorats pares, s'acomiada el vostre afm. amic i company,

Pere Maza Subirats

Ciutat, 9 de desembre de 1932.

Carta oberta al Dr. Calicó

Distingit company: Ens ha sorprès que en les vostres "*Aclaracions a una acta*", publicades en el darrer BUTLLETÍ, digueu el que segueix: "és cert que jo no tinc amics que em secundin i que puguin rebellar-se contra acords del Consell del Sindicat, però us puc dir que, si volgués tenir-los, en tindria prou amb tocar la trompeta del ranxo, i us asseguro que em sobrarien soldats."

Desitjo solament fer-vos avinent que no és cert, com malèvolament insinueu, que les nostres dimissions i les dels altres companys havien estat presentades contra cap acord del Consell del Sindicat, sinó simplement per existir en el cas a què féu referència "una profunda disparitat de criteri i d'actuació entre nosaltres i la Junta del Col·legi". Dec dir-vos, a més, que aquesta expressió de "tocar la trompeta del ranxo" no és adient

ni escau a una polèmica serena de tó elevat entre companys i, si bé ignoro si és gaire substanciós el ranxo que serviríeu als soldats que us seguisin, haig de manifestar-vos que tenim tots la taula ben parada amb el producte exclusiu del nostre treball honrat, sense agrair-ho ni deure-ho a ningú, i us asseguro que us equivoqueu, ja que a "tocs de trompeta de ranxo" no acudirà cap metge conscient de la dignitat de la seva professió. Es que voleu, amb expressions com aquesta, donar realitat a la vostra suposició de què els companys, en llegir-nos, rebotin per terra els números del BUTLLETÍ amb menyspreu i fàstig?

Vostre afm. company i amic,

Joaquim Oliveras i Llagostera

Barcelona, 12 de desembre de 1932.